

TEMA 14

DRETS I DEURES DELS FUNCIONARIS PÚBLIC

Per disposar d'un esquema complet i vàlid de l'epígraf, consulteu aquest enllaç (pàgines 1 a 9)

http://eapc.gencat.cat/web/.content/home/publicacions/temaris/administracio_especial/cos_de_titulacio_superior/docs/v_organitzacio_de_ladministracio_i_funcio_publica_administracio_electronica/tema_19.pdf

RÈGIM D'INCOMPATIBILITATS DEL PERSONAL AL SERVEI DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES .

La Llei 53/1984, d'incompatibilitats del personal al serveis de les Administracions públiques, té com a principi inspirador fonamental la dedicació del personal afectat a un únic lloc de treball. L'excepció a aquest principi ve donada per el propi interès públic permetent en relació a les activitats privades el seu exercici sempre que no perjudiqui la realització de les funcions públiques o pugui comprometre la imparcialitat o independència del funcionari.

Un sistema d'incompatibilitat basat en tres premisses fonamentals:

- La defensa i garantia de l'interès públic.
- La dedicació a l'ocupació pública.
- La uniformitat del règim aplicable sense distinció de la naturalesa de la relació amb l'empleat (aplicable a personal laboral i funcionari indistintament).

No s'ha d'oblidar el marc econòmic que envoltava la societat espanyola a l'època d'aprovació de la Llei bàsica estatal que regula les incompatibilitats, una situació de crisi econòmica i d'un elevat nivell de desocupació.

Així mateix, l'objectiu del sistema d'incompatibilitat es concrets en:

Garantir el principi d'eficàcia i l'interès públic.

Garantir la independència i imparcialitat dels servidors públics evitant el conflicte d'interessos. Aquest principi, ve imposat per la pròpia Constitució, on a l'art.103.3 estableix que la Llei regularà el sistema d'incompatibilitat i les garanties per a la imparcialitat en l'exercici de les

funcions dels funcionaris públics. Aquestes matèries seran part de l'estatut de la funció pública per prescripció constitucional, d'això que la llei 53/1984, en relació a l'art. 149.1. 18, tingui caràcter de bàsica, essent les seves bases d'aplicació a tots els funcionaris i personal que presta servei a les administracions públiques.

La llei 53/1984 té caràcter de norma bàsica de l'estatut dels funcionaris públics, i és igualment norma aplicable al personal en règim laboral al servei de les administracions públiques,.

Estableix els principis generals següents:

- 1.- La incompatibilitat de dos llocs de treball al sector públic com a regla general, llevat dels supòsits previstos a la normativa.
- 2.- Defineix el que s'ha d'entendre per activitat en el sector públic: la desenvolupada per electes de la CC.AA. i de les corporacions locals, la dels alts càrrecs i la resta de personal dels òrgans constitucionals i de totes les administracions públiques, inclosa la de justícia, així com la dels ens, organismes i empreses públiques que d'elles depenen, entenent compreses també les entitats col·laboradores de la Seguretat Social en la prevenció sanitària.
- 3.- Com a regla general no es podrà percebre més d'una remuneració amb càrrec als pressupostos d'una Administració pública i dels organismes, ens i empreses públiques d'ella dependents, llevat que estigui previst a la llei.
- 4.- Remuneració és qualsevol dret de contingut econòmic derivat directa o indirectament, d'una prestació o servei personal, sigui la quantia fixa o variable i el seu meritament periòdic o ocasional.
- 5.- I com a principi general s'estableix la incompatibilitat per qualsevol càrrec, professió o activitat pública o privada que pugui impossibilitar o menyscabar l'estricta compliment dels deures dels funcionaris públics o comprometre la seva imparcialitat o independència.

Àmbit subjectiu: La llei 53/1984 no esmenta expressament al personal al servei de les universitats públiques dins l'àmbit subjectiu de la norma, però l'apartat j) declara aplicable la norma a *“el restante personal al que resulte de aplicació el régimen estatutario de los funcionarios públicos”* (veure art. 2 de l'EBEP) i el seu contingut regula expressament situacions aplicables exclusivament al personal docent al servei de les universitats públiques.

La llei prohibeix l'autorització de compatibilitat al personal que ocupi llocs de treball que comportin la percepció d'un complement pel factor d'incompatibilitat o concepte equiparable (art. 16.1, en la redacció donada per la Llei 7/2007, de 12 d'abril (EBEP), en relació, amb l'art.14 de la Llei d'incompatibilitats). S'excepciona expressament l'activitat desenvolupada en règim de professor associat i d'investigació i assessorament especial en els termes previstos en l'article 6 de la Llei.

Però s'estableix un supòsit d'incompatibilitat especial exclusivament adreçat al professorat universitari a temps complet, el qual s'exclou de qualsevol compatibilitat. Veure especialment l'article 16.2.

Tota autorització de compatibilitat d'activitats públiques resta condicionada als límits retributius previstos a l'article 7 de la Llei i requereix de l'informe favorable de l'òrgan competent d'on es desenvolupa la segona activitat.

És incompatible la percepció de pensió per jubilació o altre règim de SS públic i obligatori amb l'exercici d'activitat en el sector públic, en tot cas, es preveu la suspensió de dites pensions mentre concorri la causa d'incompatibilitat. En l'àmbit laboral s'excepciona respecte de la jubilació parcial.

Els serveis prestats en el segon lloc o activitat declarats compatibles no computen a efectes de triennis ni drets passius, així com, les pagues extres i l'ajut familiar únicament es té dret a percebre'ls per un dels llocs.

Els reconeixements de compatibilitat no poden comportar una modificació de l'horari ni de la jornada assignats.

Activitats exemptes Són les contemplades als articles 19 de la Llei 53/1984 i 2, i complementades per la disposició transitòria 2ª. Aquestes no han de ser autoritzades ja que resten excloses de l'aplicació del règim.

En essència es tracta d'activitats esporàdiques i ocasionals, que no generen relació de treball o de serveis o de prestació de serveis. Derivades de l'administració del propi patrimoni en els termes que s'hi contenen; la producció i creació científica, literària, artística o tècnica; les de col·laboració i/o assistència ocasional a congressos, seminaris i demés activitats formatives de caràcter professional, etc.

Activitats públiques La regla general que recull l'article 1, de la Llei i demés normativa de desenvolupament, inspirada en una política d'ocupació i en els principis d'eficàcia e imparcialitat de l'activitat pública, és la de la incompatibilitat, i que resta excepcionada en els supòsits que la llei expressament preveu (art. 3: determinades activitats docents

i sanitària, les dels articles 5 i 6, i les que hagi es determini específicament en ares a l'interès general).

La incompatibilitat és referida tant al desenvolupament de més d'una activitat en el sector públic, com a la percepció de remuneració a càrrec de més d'un pressupost públic

Partint d'aquest principi general, els únics supòsits de compatibilitat d'activitats públiques són els previstos per la norma. En essència la llei determina uns supòsits de desenvolupament d'activitat pública susceptibles de compatibilitat, es poden resumir en:

Professor associat, de durada determinada i en règim de dedicació parcial.

Catedràtics i professors d'universitats i d'escoles universitàries en els termes dels articles 4.2 i 3.

Per excepció, els càrrecs electes contemplats a l'article 5 de la llei. La regla general és la d'una única remuneració, a banda de les dietes, indemnitzacions o assistències (aquestes únicament es generen si no es té dedicació ni exclusiva ni parcial al càrrec) que es derivin pel desenvolupament de l'altra activitat. Tanmateix, cas que el càrrec sigui de dedicació parcial, sempre fora de la jornada pròpia del seu lloc de treball, és possible la percepció de les retribucions corresponents en els termes i amb els límits que disposa l'apartat 2, de l'art.75 LBRL.

Excepcionalment, les activitats d'investigació o assessorament, especials i concretes no pròpies de les tasques i activitats de les respectives AAPP. Aquestes són assignades per concurs públic o en base a les especials qualificacions dels candidats.

En els casos en què es determini per raó de l'interès públic expressament determinat per l'òrgan competent.

La participació, en representació per raó del càrrec públic o per nomenament o designació expressa, a òrgans de govern i consells d'administració d'entitats o d'empreses públiques o privades, tan sols es permet la percepció de les dietes i indemnitzacions corresponents amb els límits i en els termes previstos en l'article 8.

Activitats privades L'activitat privada pot desenvolupar-se per compte propi o d'altres, en principi és indiferent. En l'àmbit privat, i malgrat el principi general d'incompatibilitat, es respecta l'exercici d'una segona activitat, dins dels límits establerts de manera genèrica a l'article 1.3 –no comprometre la imparcialitat e independència- i sempre que es garanteixi l'interès general, en aquest sentit, la llei prohibeix expressament, fer ús de la condició pública per a l'exercici directament o indirecte, de cap tipus d'activitat.

Interessant reflexió sobre el règim de les incompatibilitats del personal al servei de les universitats públiques:

<http://www.lapaginadefinitiva.com/aboix/?p=1140>

RÈGIM DISCIPLINARI.

Consulteu:

http://virtual.eapc.cat/file.php/1/continguts_cursos_EAPC/gestio_recursos_humans/p_art08/regimdis.html